

som i det givne Dieblif have Bopæl i Kjøbstæderne. Jeg mener derfor, at vi meget snarere kunde gaa over til at sige: Nei, nu lægge vi denne Uddeling i Amtsraadets Haand. Derved ville vi finde os mest betryggede, og jeg er overbevist om, at de Trængende fra Kjøbstæderne vistnok ikke ville blive til Mange. Men selv om der er Grund til at sige: Nu have vi jo Havebrugsstolerne, og de ville nok trække Folt fra Kjøbstæderne, saa er jeg overbevist om, at Amtsraadet meget godt for Kjøbstædernes Vedkommende kunde forestaa Uddelingen. Men alligevel vil jeg henstille til det Flertal, der har gjort en Indstilling, der er modsat min, om det ikke kunde have labet det saaledes, at man sagde: Amtsraadet afgjør Spørgsmaalet for Landdistrikterne og Byraadet for Byerne, ligesom man har foreslaaet, at Magistraten skal afgjøre det for Kjøbenhavn, saa vilde det blive dem, der vare de Nærmeste, men at vi Landboere, der komme med en stor Masse Elever, skulde gaa til at lade disse saa Kjøbstadrepræsentanter i Virkeligheden faae Hovedindflydelsen paa dette Spørgsmaal, det er temmelig meget. Jeg vil derfor anbefale Thinget at stemme for Underændringen Nr. 21 om at sætte Amtsraadene ind i Stedet for Skoleraadene. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 22, da ligger der i Virkeligheden deri en Grundtante, som jeg glæder mig ved, at Flertallet, den Side, som vi nærmest tilhøre, er enig med os i, og det er, at man dog vil have Landbrugsstolerne godkendte ved Finantsloven. Nu hører jeg ganske vist, at der er en hel Del, som begynde at sige: Det er ikke værdt at lægge saa megen Vægt derpaa, og det er Folt, som have staaet bestemt paa det Modfatte før. Jeg kan i denne Svækkelse i Stillingen ikke se andet end en Frygt af Provisoriet. Man skulde have budt os dette for en 4 à 5 Aar siden, at vi skulle tage Ministeren i Stedet for Finantsudvalget til at varetage den Slags Ting, da vilde man vist have anset det for høist farligt, men nu er det virkelig saaledes, at man er nær ved at komme ind paa den Tanke: Det kan være, at det var bedst at overlade det til Ministeren i Stedet for at overgive det til den Myndighed, hvori vi selv have en stor Part, altsaa Rigsdagen. Med Hensyn til Ændringen under Nr. 23, da lod det til, at den høitæredede Minister blev meget bange, fordi Mindretallet kun havde opstillet 1,000 Kr. til Tilshyret. Den ærede Minister gik rimeligvis ud fra, at det skulde være for bestandig, men det er jo kun midlertidigt for det ene Aar, at dette Beløb er fastsat. Man gaar nemlig ud fra, saaledes som det

er oplyst i Betænkningen, at man for Tiden kun har 6 Landbrugsstoler, og man mener altsaa, at en Sum af 1,000 Kr. maatte være tilstrækkelig for at efterse disse 6 Stoler, som iøvrigt for største Parten ligge paa Derne. Den ærede Minister sagde: Jeg er bange for, at denne Sum skal blive Korum for Fremtiden. Nei, saaledes kan det ikke forstaaes, naar man udtrykkelig har sagt, at det er midlertidigt for et Aar, at Bemyndigelsen gives, og det staa ogsaa i øverste Linie i samme Ændring, at Udgifterne til Eftersynet bestemmes paa Finantsloven. Vi hørte jo forleden den ærede Minister sige: Finantsudvalget er Noget, jeg holder af at have med at gjøre, der kan man nok faae Noget sat igennem i en Hast. Derfor synes jeg ikke, at den ærede Minister skulde være saa bange for at faae dette Honorar staaet fast. Naar vi nu imidlertid have den Forstjel fremfor Flertallet, saa vi have nemlig omtrent det Samme som vi have i første Punktum, men saa have de: Tilshyret ordnes af Indenrigsministeren. Derved er altsaa tilstrækkelig sagt, at han kan tage til Tilshyrsmaend, hvem han vil. Nu vil jeg sige med den sidste ærede Taler, at trods det, at jeg vil ønske, at vore Landbrugsstoler maatte komme til at staa i et godt Forhold til Landbohøjskolen, vil jeg dog ogsaa her udtale min Frygt for en for nær Forbindelse og især for, at det naar Landbohøjskolen i Virkeligheden fik Overhøiheden over Landbrugsstolerne, mulig kunde blive for stærk en Trøie for dem at blive spændt i eller at de i det Mindste altfor meget kunne blive lavede efter een Form. Jeg tror, at det vilde være virkelig godt, at vore Landbrugsstoler foruden at ligge paa forskjellige Steder, gik efter de Forhold, som de tilstedeværende Forstandere virkelig vilde give dem Præg af, og ikke saaledes, at de i Grunden alle skulde blive efter en Form, der udgaar fra Landbohøjskolen; thi da tror jeg nok, det vil blive temmelig generende. Med Hensyn til den Ændring, som det ærede Medlem fra Kolding har foreslaaet, der gaar ud paa en Sammendragning af alle de Lovbestemmelser, vi have, skal jeg sige, at naar jeg ikke har kunnet gaa med til den, er det fordi jeg tror, at det ærede Medlem har gjort det for tidligt. Hvis det ærede Medlem vilde gjøre det Arbejde, — jeg veed, han kan gjøre det hurtigt, det har han vist os tilstrækkeligt — til 3die Behandling af dette Lovforslag, saa tror jeg, at vi vilde være godt tjente med at faae alle de gjældende Lovbestemmelser indførte i en Lov, og jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem, at han gjør dette Stykke Arbejde